

Kubko objavuje jar

napísal Christian Tielmann

ilustrovala Sabine Kraushaar

Kubko vidí cez okno v záhrade
prvé snežienky. „Hurá, prišla
jar!“ zvolá a vbehne do
domu.

„Môžem si zasadiť fazuľku a kapucínku?“
Kubko sa na to teší už od Vianoc. Mama však pokrúti hlavou. „Je priskoro, ešte je len február. Môže sa ochladiť a rastlinky by vymrzli.“

Kubko nechce, aby sa to stalo. Ani snežienkam by nemalo byť chladno. Preto im nasadí čiapku. „Snežienka čiapku nepotrebuje,“ hovorí mama. „V každom prípade potrebuje svetlo, ktoré by jej pod čiapkou chýbalo. Nemaj obavy synček, tieto kvietky znesú aj chlad.“

V marci Kubko objaví v záhrade prvé fialové krokusy. Slnko hreje čoraz viac a deň sa predlžuje. Vtáčiky tril-kujú. Je po zime. Konečne prišla jar!

„Nemohol by som zasadiť fazuľu v obývačke? Na dlážku vysypeme trochu pôdy, strčíme do nej semienka a hotovo!“ navrhol chlapec. Ockovi sa nápad celkom pozdáva. „Môžeme to urobiť. No zeminu nevysypeme na dlážku, ale do kvetináča.“ Ocko prinesie z pivnice nejaké nádoby. Kubko ich v kuchyni naplní pôdou a zatlačí do nich malé fazuľky a semienka kapucínky.

Kvetináče položia do obývačky na okno. Je tam svetlo i teplo a Kubko sa postará o dostatočný prísun vody. „Keď rastlinky vyrastú a v noci už nebude mrznúť, presadíme ich do záhrady,“ hovorí ocko.

Kubko nájde večer v záhrade ježka. „Prečo v zime ježkovia nie sú?“ pýta sa. „Pretože po celý čas spia schovaní v úkryte,“ vysvetľuje ocko.

„Ale veď prespia Vianoce!“ uvedomí si Kubko.

Ocko sa zasmieje. „Máš pravdu. Ale aspoň nevedia, že je tak chladno.“

„Aj vtáky, čo letia nad nami, sa už zobudili!“ oznámi Kubko.

Ocko sa pozrie na oblohu. „To sú žeriavy. Tie sa neukladajú na zimný spánok, ale tiahnu na teplý juh. Na jar sa vracajú a pokračujú ďalej v ceste na sever.“

„To je skvelý nápad,“ uznáva Kubko. „Stále sú v teple, a napriek tomu si užijú aj Vianoce!“

